

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: Bc. D. J.
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 6. 2025, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 25. 6. 2025, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobci se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 28. 2. 2025, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žalovaná žalobci snížila invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 10 241 Kč měsíčně podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť dle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu („IPZS“) žalobce již není invalidní pro invaliditu druhého stupně. Od 29. 1. 2025 je invalidní pro invaliditu I.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

stupně. Proti prvostupňovému rozhodnutí brojil žalobce námitkami, které žalovaná rozhodnutím ze dne 25. 6. 2025, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

2. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

II. Žaloba

3. Žalobce nesouhlasil s napadeným rozhodnutím a navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
4. Žalobce namítal, že kombinace onemocnění, jimiž trpí, významně omezuje jeho pracovní schopnost i běžné životní aktivity. Jeho zdravotní postižení se dlouhodobě nezlepšuje, naopak má progresivní charakter. Snížení invalidity na I. stupeň tak neodpovídá skutečnému zdravotnímu stavu a je v rozporu s lékařskými zprávami. Napadené rozhodnutí proto považuje za nezákonné, neboť nevychází z úplného posouzení zdravotního stavu podle zákona o důchodovém pojištění. Posudkový lékař České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) se dostatečně nevypořádal s doloženou zdravotní dokumentací a své závěry řádně neodůvodnil. Na lékařskou prohlídku ani nebyl pozván. Snížení stupně invalidity je nepřekoumatelné a nesprávné.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná se ve vyjádření k žalobě ze dne 9. 9. 2025 nejprve zaměřila na právní rámec, ustanovení zákona o důchodovém pojištění a na posudky lékařů k posouzení zdravotního stavu žalobce. Uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 12. 6. 2025. Následně vysvětlila, proč považuje vypracovaný posudek za objektivní. Ve věci navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení („zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“).

IV. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

6. V průběhu řízení si krajský soud vyžádal správní (posudkový) spis a také správní (dávkový) spis žalované, z nichž vyplývají následující skutečnosti.
7. Z předložených spisů krajský soud zjistil, že žalobci byla posudkem Okresní správy sociálního zabezpečení (dále také „OSSZ“) Karviná ze dne 12. 12. 2022 uznána invalidita druhého stupně s datem vzniku 20. 10. 2022. Pracovní schopnost žalobce poklesla o 50 %. Kontrolu zdravotního stavu stanovil posudkový lékař na dva roky.
8. Lékař IPZS posoudil zdravotní stav žalobce a dne 29. 1. 2025 vydal posudek se závěrem, že žalobce je invalidní v prvním stupni. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je CHOPN st. III/E. Pokles pracovní schopnosti hodnotil dle kapitoly X., odd. B, položky 1c přílohy vyhl. č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování

pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“) ve výši 45 %.

9. Žalovaná na základě závěrů shora uvedeného lékařského posudku IPZS prvostupňovým rozhodnutím žalobci snížila výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Žalobce proti tomuto rozhodnutí brojil 24. 3. 2025 námitkami. Namítal, že s ohledem na nevyléčitelný emfyzém se jeho zdravotní stav již nezlepší, a proto není důvod snižovat stupeň invalidního důchodu.
10. Pro účely námitkového řízení nechala žalovaná vypracovat posudek o invaliditě ze dne 12. 6. 2025 se závěrem, že žalobce je invalidní v prvním stupni. Lékař shledal, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X., odd. B, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Konkrétně je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu shodně jako na první instanci astma bronchiale overlap CHOPN III/E. Jde o těžké funkční postižení. Dospěl k závěru, že pracovní schopnost žalobce poklesla o 45 %. Zdravotní stav lékař hodnotil shodně s lékařem I. instance. Žalobce je jako pacient sledován a léčen v plicní ambulanci. Od 31. 3. 2025 do 2. 5. 2025 se jeho zdravotní stav zhoršil, avšak dočasně. Pracovní schopnost pacienta objektivně nepoklesla, tj. je schopen pracovat. Z tohoto důvodu došlo ke snížení procentuální hodnoty poklesu pracovní schopnosti. Žalobce je schopen vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti v menším rozsahu a intenzitě. Při hledání práce je vhodné přihlížet k chronickému zdravotnímu stavu. Vhodná je práce fyzicky lehká, s vyloučením alergenů a v čistém, fyzikálně stabilizovaném prostředí. Schopnost využít dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti jsou převážně zachovány. Schopnost rekvalifikace je zachována. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal I. stupni invalidity.
11. Na základě posudku o invaliditě ze dne 12. 6. 2025 vydala žalovaná dne 25. 6. 2025 žalobou napadené rozhodnutí, proti kterému žalobce brojí žalobou.
12. Krajský soud nechal vypracovat posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Ostravě (dále jen „posudek PK MPSV“). Posudková komise zasedala dne 5. 12. 2025 ve složení předsedkyně komise, dalšího lékaře s odborností v oblasti interního lékařství a tajemnice. Žalobce byl na jednání přítomen.
13. PK MPSV měla k dispozici dosavadní správní spisovou dokumentaci OSSZ a ČSSZ, zdravotní dokumentaci a další lékařské zprávy. V posudku komise shrnula průběh předchozího řízení, závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí. Popsala žalobní námitky žalobce, pracovní anamnézu žalobce. PK MPSV do posudku uvedla diagnostický souhrn žalobce. Na straně 3-4 posudku následně zpracovala posudkové hodnocení.
14. PK MPSV uvedla, že hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je chronická obstrukční plicní nemoc st. III/E s panlobulárním emfyzémem při těžkém deficitu alfa 1 antitrypsinu. K akutní exacerbaci zánětu s nutností antibiotické léčby dochází 2-3x ročně. Žalobce trpí dušností již při nízké fyzické zátěži, jak je prokazováno zátěžovým testem, kašel s expektorací trvá. Dále trpí těžkým eosinofilním lgE mediováním průduškovým astmatem.

15. PK MPSV dospěla k názoru, že zdravotní stav žalobce odpovídá kapitole X., oddílu B, položce 1c, neboť se jedná o těžké funkční postižení dýchacích cest. Posudková komise stanovila střední hodnotu poklesu pracovní schopnosti na 50 %. Posudková komise došla k odlišnému závěru oproti posudkovým lékařům v prvostupňovém a námitkovém řízení. Dospěla k závěru, že zdravotní postižení žalobce byla podhodnocena.
16. Posudková komise zkonstatovala, že z posudkového hlediska není žalobce schopen ani práce fyzicky středně náročné, v prostředí prašném a dráždivém cesty dýchací, v nepříznivých klimatických podmínkách. Je schopen práce jen fyzicky nenáročné, s využitím kvalifikace a praxe, avšak je nezbytné pracovní zátěž přizpůsobovat aktuálnímu zdravotnímu stavu, lze předpokládat častější pracovní neschopnosti. Není schopen vykonávat práce, kdy by musel navštěvovat výrobní provozy, které jsou prašné.
17. PK MPSV uzavřela, že zdravotní stav žalobce odpovídá druhému stupni invalidity.

V. Jednání soudu

18. Krajský soud ve věci nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo dne 29. 1. 2026 za přítomnosti žalobce a veřejnosti. Žalovaná se z jednání řádně omluvila. Žalobce setrval na svých stanoviscích, tedy nesouhlasil s tím, že by došlo ke zlepšení jeho zdravotního stavu a byl nově invalidní v I. stupni. Souhlasil se závěry PK MPSV. Krajský soud provedl k důkazu posudek PK MPSV Ostrava ze dne 5. 12. 2025. Následně dal krajský soud prostor žalobci k závěrečné řeči a poté postupoval podle § 49 odst. 12 s. ř. s.

VI. Posouzení věci krajským soudem

19. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, které upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
20. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku IPZS v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku taktéž IPZS vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá

potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, že se komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a že své posudkové závěry náležitě odůvodní.

21. Při rozhodování o nároku na invalidní důchod je tedy stěžejní naplnění požadavku na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění správního rozhodnutí, resp. posudkového hodnocení, na němž je rozhodnutí založeno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS, ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, ze dne 11. 10. 2013, č.j. 4 Ads 42/2013-43, či ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 Ads 116/2014-46). Úkolem krajského soudu je vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudku PK MPSV zřejmé, že byl stav žalobce komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace a že bylo přihlédnuto ke všem tvrzeným obtížím – tedy zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15, bod 19).
22. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
23. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Napadené rozhodnutí, resp. posudkové hodnocení, na jehož podkladě je rozhodnutí týkající se invalidity vydáno, musí obsahovat přesvědčivé odůvodnění, co se při porovnání s obdobím, kdy byla dávka původně přiznána, ve zdravotním stavu pojištěnce přesně změnilo, jinak řečeno, určit a objasnit důvod či příčinu zániku nebo změnu stupně invalidity. Je tedy nutno přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení zdravotního stavu nebo jeho stabilizace při porovnání s obdobím, kdy odnímaná či snižovaná dávka byla přiznána či naposledy ponechána, případně zda dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu. „Pro přesvědčivost posudkových závěrů je nezbytné,

aby v posudku uváděný důvod zániku nebo změny stupně invalidity byl zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlen, neboť jen tak může soud získat potřebný skutkový základ pro správné právní posouzení věci“. Jedná se přitom o otázku odbornou, pro jejíž posouzení nemá soud potřebné (medicínské) znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 4 Ads 147/2010–117).

24. S ohledem na povahu sporu (spornou otázku) byl pro účely rozhodnutí ve věci v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze 5. 12. 2025, jímž soud provedl důkaz při ústním jednání dne 29. 1. 2026. Krajský soud vyhodnotil posudek ze shora uvedených hledisek, zabýval se jeho úplností a přesvědčivostí, a to jak vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému ze správních spisů, tak i vzhledem k žalobním námitkám, přičemž dospěl k následujícím závěrům.
25. Posudek PK MPSV byl vypracován posudkovou komisí zasedající v řádném složení (členem byl lékař se specializací interní lékařství). Posudek byl založen na všech dostupných podkladech (spisová dokumentace správních spisů včetně lékařské dokumentace) a obsahoval požadované náležitosti. Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila, přičemž posudek nevzbuzuje žádné pochybnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že posudek PK MPSV dospěl na rozdíl od posudku zpracovaného v námitkovém řízení k odlišnému závěru, zabýval se soud pro účely posouzení požadavku na přesvědčivost důvody pro tuto odlišnost.
26. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil ke dni vydání napadeného rozhodnutí 50 %. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise přitom posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře z oboru interního lékařství.
27. Již výše bylo nastíněno, že krajský soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže učinit sám žalobce. Je třeba též zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, neboť se jedná právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nemůže činit sám, nýbrž vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v potaz, zda žalobce svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší či zda by je zařadil do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37).
28. Krajský soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Posudková komise dospěla k odlišnému závěru proti lékaři IPZS ze dne 29. 1. 2025 a proti výsledku námitkového řízení ze dne 12. 6. 2025. PK MPSV vycházela především z lékařských zpráv a průběhu vyšetření na pneumologii. Postižení hodnotila podle kapitoly X, odd. B, položky 1c, kterou připouštěl i posudkový lékař v námitkovém řízení. Posudková komise se odlišila v procentuálním

rozmezí, neboť stanovila pokles pracovní schopnosti žalobce o 50 %. Posudková komise uvedla, že žalobce není schopen práce fyzicky ani středně náročné a že zdravotní postižení v předchozích posudcích byla podhodnocena. Předchozí posudky přezkoumatelně nevysvětlily, v čem spočívalo tak zásadní zlepšení zdravotního stavu, že došlo ke snížení stupně invalidity. Žalobce dlouhodobě spadal do II. stupně invalidity a s ohledem na jeho postižení by bylo třeba řádně vysvětlit, proč a jakým způsobem se jeho zdravotní stav nikoli zhoršil, ale zlepšil, což se nestalo. PK MPSV žalobce shlédla, vycházela ze všech předložených podkladů, závěry jejího posudku tak považuje krajský soud za přesvědčivé.

29. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce tak krajský soud dospěl k závěru, že jako stěžejní lze hodnotit právě posudek posudkové komise ze dne 5. 12. 2025. Dle krajského soudu posudková komise MPSV náležitě zjistila skutkový stav rozhodný pro posouzení věci. Soud považuje posudek PK MPSV ze dne 5. 12. 2025 za stěžejní důkaz o tom, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí nadále invalidní ve druhém stupni invalidity.
30. Napadené rozhodnutí proto nemůže obstát, neboť se ukázalo, že žalovaná vycházela z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Soud vyšel ze závěrů posudkové komise MPSV a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

31. Žalovaná v napadeném rozhodnutí snížila žalobci invalidní důchod na první stupeň. Z provedeného dokazování v řízení před krajským soudem však vyplynulo, že napadené rozhodnutí spočívalo na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 3, 4 s. ř. s.]. V dalším řízení je žalovaná povinna vycházet z následujícího právního názoru soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Především bude vázána závěrem krajského soudu opírajícím se o posudek PK MPSV ze dne 5. 12. 2025, podle něhož je žalobce nadále invalidní ve druhém stupni.
32. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měl plný úspěch ve věci žalobce, ten však náhradu nákladů řízení nepožadoval. Žalovaná neměla ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení jí tak nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 29. ledna 2026

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.